

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 657/2023
05.07.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Гордане Којић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др., због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Милана Љубића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 283/22 од 23.11.2022. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 59/23 од 27.02.2023. године, у седници већа одржаној дана 05.07.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Милана Љубића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 283/22 од 23.11.2022. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 59/23 од 27.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 283/22 од 23.11.2022. године окривљена АА, између осталих, оглашена је кривом због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђена на новчану казну у износу од 20.000,00 динара. Истом пресудом одлучено је да окривљена на име паушала плати износ од 6.000,00 динара, док трошкове кривичног поступка сноси свака странка. Приватни тужиоци – окривљени су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 59/23 од 27.02.2023. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу К 283/22 од 23.11.2022. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Милан Љубић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљену ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљене у поднетом захтеву наводи да је суд прекорачио оптужбу на тај начин што је у правноснажној пресуди додао елемент урачунљивости, који приватна кривична тужба није садржала, односно да је окривљена „могла да схвати значај свога дела и могла да управља својим поступцима“, што није означено у приватној кривичној тужби. Поред наведеног, суд је додао текст „иако је била свесна свога дела“, а у приватној кривичној тужби је само наведено да је окривљена „хтела извршење дела“, чиме је прекорачио оптужбу и у погледу елемента умишљаја из члана 25. КЗ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

По налажењу Врховног суда, у конкретном случају суд није прекорачио оптужбу у погледу постојања умишљаја, када је у изреку правноснажне пресуде додао текст „иако је била свесна свога дела“ имајући у виду опис који је дат у приватној кривичној тужби.

Кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ може се извршити само са умишљајем, а у конкретном случају у приватној кривичној тужби наведен је вољни елемент умишљаја односно да је окривљена „хтела извршење кривичног дела“ и наведено је, „да је била свесна да је њено дело забрањено“ дакле противправност, то је јасно да је чињенични опис у изреци пресуде остао у границама чињеничног основа из оптужбе, односно у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, а из којих произилазе законска обележја кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, па и елементи умишљаја.

Надаље, исти наводи садржани у захтеву за заштиту законитости којима се истиче да је суд додао у изреку правноснажне пресуде урачунљивост окривљене, која није била наведена у приватној кривичној тужби, били су предмет разматрања Вишег суда у Лесковцу који је поступао по жалби браниоца окривљене изјављеној против првостепене пресуде Основног суда у Лесковцу К 283/22 ос 23.11.2022. године. Виши суд у Лесковцу је у пресуди Кж1 59/23 од 27.02.2023. године нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни 2. у седмом и осмом ставу и страни 3. у првом ставу образложења другостепене пресуде, изнео разлоге које у свему прихвата Врховни суд и на исте упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Врховни суд је, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Милана Љубића, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљене одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

За председника већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић